Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sž 48/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
19 -03- 2007
Podacie číslo: 1367
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje: PKo

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 19.03.2007
Najvyšší súd Slovenskej
18. MÁJ 2007
dňa

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci navrhovateľa Markíza – Slovakia spol. s r.o. so sídlom Blatné, Bratislavská ul. č. 334/18, práv. zast. Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou so sídlom Trnavská ul. č. 11, Bratislava, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Námestie SNP č. 12, Bratislava o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu číslo RP/306/2006 zo dňa 9. 5. 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RP/306/2005 zo dňa 9.5.2006, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporca okrem iného vyslovil, že navrhovateľ:

1. porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení účinnom do 31. 3. 2006 (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii") tým, že dňa 7. 11. 2005 o cca 21,45 hod. odvysielal program „Big Brother – Súboj Face to Face", ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, za čo mu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) uložil sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. h) vo výške 150 000 Sk;
2. porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 7.11.2005 o cca 21,45 hod. odvysielal program „Big Brother – Súboj Face to Face", pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii určil odporca, za čo mu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) uložil sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d) vo výške 100 000 Sk;

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ zaradením daného programu do vysielania pred 22. hodinou a označením ako programu nevhodného pre maloletých do 15 rokov, jednak nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti (ďalej len „JSO") a taktiež mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. Ako sa uvádza v odôvodnení rozhodnutia, konanie účastníkov reality show Big Brother je motivované vysokou peňažnou výhrou. Snažia sa teda čo najviac zaujať diváka a tým si zabezpečiť čo najdlhšie účinkovanie v tejto súťaži a tiež zvýšiť svoju šancu na výhru. Najčastejším spôsobom ako sa účastníci snažia zaujať, je snaha ukázať, že sú energickí, vedia zabávať seba ale aj ostatných, a preto sa oplatí posielať im hlasy, aby v súťaži ostali čo najdlhšie. Snažia sa teda, aby svojim konaním bavili seba a hlavne diváka. Zábava a vyhľadávanie pobavenia je teda v tomto programe dominantné. Ako vyplýva z prepisu, program okrem iného obsahoval scénu, ktorá zobrazovala dve súťažiace pri intímnostiach v sprche. Táto zábava mala sexuálny podtón. Odporca konštatoval, že takéto správanie je určené výhradne dospelým a nie je vhodné, aby bolo prezentované maloletým v programe zaradenom do vysielania pred 22.00 hod. Argument účastníka konania, že program bol odvysielaný mimo ochrannej zóny pre maloletých medzi 6.00 až 22.00 h. je považovaný za nepravdivý.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa zrušenia uvedeného rozhodnutia v napadnutej časti a vrátenia veci odporcovi na nové konanie. Podľa jeho názoru odvysielaný program neobsahoval obscénnosti, vulgárny jazyk a sexuálne správanie určené výhradne dospelým. Ďalej navrhovateľ zaradil predmetný program do vysielania po 22.00 hod., hoci jeho začiatok bol stanovený na 21.55 hod. vysielacieho času. V období 5 minút do 22.00 hod. v programe neodzneli žiadne vyjadrenia, ktoré vo svojom rozhodnutí uvádza odporca. Zábery použité v programe boli z hľadiska slovnej aj vizuálnej stránky prípustné aj pre vyznačenú skupinu maloletých divákov. V programe sa neobjavili žiadne nevhodné zábery na ľudské telo a sledovaním programu sa nijakým spôsobom nemohla ohroziť hodnotová orientácia maloletých divákov, nakoľko zábery dvoch ľudí v sprche neboli výrazne sexuálne a tiež neboli prezentované spôsobom, ktorý by bol na hranici bežnej erotiky. Preto posudzovaný program nemohol objektívne vzhľadom na všetky okolnosti ohroziť psychický, fyzický alebo morálny vývin maloletých ani narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. Z tých istých dôvodov preto považoval navrhovateľ za dostatočné jeho označenie piktogramom „nevhodný pre maloletých do 15 rokov". Tiež namietal, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko odporca nezdôvodnil výšku uloženej pokuty.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 11.10.2006 navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Zopakoval tvrdenia uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a dodal, že predmetný program obsahoval nevhodné prvky, ktoré JSO klasifikuje ako nevhodné a neprístupné pre maloletých a preto bol navrhovateľ povinný ho označiť v súlade s JSO. Navrhovateľ je tiež povinný takýto program odvysielať až po 22.00 hod. Predmetný program bol vysielaný od 21.55 hod. Skutočnosť, že v programe sa od 21.55 do 22.00 nevyskytli scény klasifikované ako nevhodné a neprístupné pre maloletých nie je v tomto kontexte podstatná, nakoľko program je posudzovaný ako celok. Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie odporca uviedol, že pri jej určovaní zohľadnil všetky relevantné skutočnosti podľa ust. § 64 ods. 2 zák. o vysielaní a retransmisii ako aj predošlé porušenia

predmetných ustanovení navrhovateľom, pričom nevybočil z rámca stanoveného ust. § 67 ods. 3 písm. d) cit. zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a tiež v zmysle svojej ustálenej judikatúry preskúmaval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie *R č. 52/2003*) a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľ odvysielal dňa 7.11.2005 o cca 21.55 hod. tzv. reality show „Big Brother – Súboj". Program bol zostrihaný a pozostával z viacerých častí, v ktorých sa objavila aj nasledovná scéna: „... *spoločné sprchovanie, Silvia sa dotýka Denisiných pŕs, pohľad spoza matného skla miestnosti so sprchou - prepletené telá, opäť priamy pohľad do sprchy, Silvia bozkáva Denisine prsia, objímajú sa, bozkávajú, Silvia opäť chytá Denisu za prsia, neskôr naopak Denisa bozkáva Silviine prsia. V sprche sa objaví tretia osoba - muž, ktorý sa zapája do hladkania a objímania dievčat. V závere sa otvoria dvere sprchy, Denisa sa so Silviou od seba odtiahnu, smejú sa* ..." Na podrobný prepis celého odvysielaného príspevku odkazuje najvyšší súd na preskúmavané rozhodnutie odporcu str. 3 – 5.

Takto odvysielaný program bol označený piktogramom „nevhodný pre maloletých do 15 rokov".

Podľa § 20 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z. z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6.00 h do 22.00 h.

Podľa § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporcu, že program tak ako bol odvysielaný patril medzi programy, ktoré môžu ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav a preto patril medzi programy, ktoré môžu byť odvysielané len v čase od 22.00 do 06.00 hod. Skutočnosť, že podstatná časť programu bola odvysielaná po 22.00 hod. je v danom prípade irelevantná vzhľadom na definíciu programu ako „obsahom, formou a funkciou uzatvorený celok" (§ 3 písm. f zák. o vysielaní a retransmisii). Preto ak § 20 ods. 3 zakazuje vysielanie takýchto **programov** medzi 6.00 hod a 22.00 hod. je zrejmé, že takéto programy sa nesmú začať vysielať pred 22.00 hodinou a skončiť po 6.00 hodine. Iný výklad predmetných ustanovení by viedol k popretiu základného účelu tohto zákazu.

Ďalej sa tiež stotožnil so záverom odporcu, že v odvysielanom programe sa nepochybne nachádzali scény, pri ktorých bolo sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy určená výhradne dospelým a v ktorých sa vyskytli schematické pohľady na svet dospelých ponúkajúce zjednodušené alebo povrchné obrazy života dospelých. Keďže pre programy tohto obsahu vyžadoval JSO označenie „nevhodný pre maloletých" je zrejmé, že navrhovateľ nesprávne použil JSO a odporca postupoval správne keď ho za toto porušenie sankcionoval.

Odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z. z.. Jeho prvoradým zákonným poslaním a teda aj prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Ak pri plnení tejto povinnosti dospeje v záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona je oprávnený podľa § 64 a nasl. zák. č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu.

V predmetnom prípade odporca uložil navrhovateľovi pokutu v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) a § 67 ods. 3 písm. d) zák. č. 308/2000 Z.z. ktorý v znení účinnom v relevantnom čase umožňoval uložiť pokutu od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, vo výške 200 000 Sk.

Navrhovateľ namietal aj v tejto časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia nakoľko absentovali dôvody výšky uloženej pokuty, avšak odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie vo výške blízkej dolnej hranici sadzby t.j. jednej desatiny zákonom stanovenej najvyššej sadzby nie je dôvodom na vyhovenie návrhu len pre formálny nedostatok dôvodov rozhodnutia vo vzťahu k výške sankcie, ak inak je dôvod na jej uloženie nepochybný.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb.), bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 15. 2. 2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková